

Juli 2009

Nadat Elvira was geboren wisten we dat we graag nog een kindje wilden. Omdat het bij Elvira lang duurde voordat ik zwanger was besloten we dat we niet al te lang moesten wachten met proberen. In juli 2009 was het raak. Ik heb in de tussentijd wel 5 miskramen gehad en durfde eigenlijk geen test te doen. Ik weet nog dat ik de hele dag wel kon huilen. Er hoefde maar iets te gebeuren of de tranen kwamen weer. Op een dag was ik aan het werk en de tranen kwamen weer, ik belde mijn moeder en vroeg aan haar of je van stress ook zo huilerig kon zijn. Ze zei dat het wel mogelijk was, maar had het gevoel dat het iets anders was. Ze vertelde dat ze al een paar dagen vond dat ik anders was. Ze adviseerde me om een test te doen. Ik was dan ook ruim 2 weken overtijd voordat ik de test aandurfde. Normaal moet je dan een minuutje wachten, maar dat hoefde niet want hij sloeg vrijwel direct aan. ZWANGER!!!

December 2009

Ik voelde de baby minder bewegen en ben voor controle naar het ziekenhuis geweest. Ze hebben me aan de monitor gelegd en er was genoeg activiteit te meten. Toen ik daarna een uitgebreide echo kreeg, was al snel duidelijk waarom ik zo weinig voelde. Mijn placenta lag aan de voorkant. Dus als de kleine schopte, dan kon ik dat inderdaad niet voelen. Ik was dan wel opgelucht dat dat het was, maar vond het maar helemaal niets.

Op advies van de gynaecoloog ben ik op dat moment de ziektewet ingegaan. Ik moest meer rusten. Dus eerst lekker een weekje niets doen en daarna mocht ik weer een paar uur wat doen. Op mijn werk werd er gelukkig goed op gereageerd. Ik kreeg meer ruimte om te rusten, mocht vaker zitten en kreeg andere taken te doen zodat ik meer rust had.

Ook bij deze zwangerschap hebben we geen vruchtwaterpunctie laten doen. Wel kregen we extra echo's om de groei van de kleine in de gaten te houden. En ik heb als extra ook een echo gehad waarmee ze naar de baarmoederhals konden kijken. Op deze manier wilden ze er zeker van zijn dat die niet te vroeg verweekt was. Maar alles was gelukkig goed.

Ook mocht ik naar een verloskundige, weliswaar in het ziekenhuis, maar toch. Het was weer eens een hele andere ervaring. Het was iets menselijker. Bij de gynaecoloog ben je meer een nummer. Hoewel, die van mij was zo blij voor mij en stelde me steeds zo gerust dat dat ook wel een hele goede is.

Maart 2010

Ik kreeg vage klachten (hoofdpijn, misselijk, duizelig) en ben daarmee in het ziekenhuis beland. Direkt werd ik aan de monitor gelegd en mijn bloeddruk werd gecontroleerd. Met de baby was gelukkig alles goed. Het lag aan mijn bloeddruk. Ik had een extreem lage bloeddruk wat de klachten veroorzaakte. Het advies was, meer drop eten en andere ijzerrijke voedingsstoffen. Gelukkig voelde ik me na een paar dagen weer beter.

In deze maand heb ik regelmatig in het ziekenhuis aan de monitor gelegen. De ene keer voelde ik de baby heel erg weinig, de andere keer omdat ik een menstruatiegevoel had. Maar iedere keer was het goed.

April 2010

Tweede Paasdag had ik last van buikpijn en ik had de hele nacht slecht geslapen. Ook het menstruatiegevoel was terug. Daarom ben ik nog naar het ziekenhuis geweest voor een hartfilmpje. En alles was goed. Voor de zekerheid werd er de dag daarna weer een hartfilmpje gemaakt. En ook toen was alles goed. Maar blijkbaar rommelde er toch wel wat want de volgende dag zijn mijn vliezen gebroken en toen zijn we razendsnel naar het ziekenhuis gegaan. Het was gigantisch druk op de weg want we zaten midden in de spits. In het

ziekenhuis kregen we een arts in opleiding. Ik had toen om de 5 minuten weeën en hij vertelde me toen dat ik beter terug naar huis kon om het daar af te wachten. Maar ik zag het niet zitten om terug de spits in te moeten en ik had natuurlijk de supersnelle bevalling van Elvira in gedachten en wilde dus niet naar huis. Daarom hebben ze een kamer voor me gereserveerd. 's Middags had de arts het er al over dat ze me de volgende dag wilden inleiden. Maar ik was absoluut niet van plan om de hele nacht met weeën te lopen. Dan zou ik veel te moe zijn om de bevalling uiteindelijk aan te kunnen. Daarom maakte ik al een geintje. Ik zei dat Ben die avond om 23.00 uur in bed zou liggen.

Tegen de avond kwamen de weeën in een snel tempo achter elkaar. Ik bleek toen al 5cm ontsluiting te hebben. Ik werd naar de verloskamer gereden waar ik allereerst pijnbestrijding kreeg want de weeën deden ongelooflijk veel pijn. Dat hielp gelukkig. Nadat ik bijna 14 uur weeën heb gehad en anderhalf uur persweeën, is mijn 2^e dochter geboren om 20.30 uur. Ze heet MYRTHE MOZES. Ze woog 3100gram en was 48cm lang.

Elvira is diezelfde avond nog naar het ziekenhuis gekomen om haar zusje te bewonderen. Het allereerste wat ze zei toen ze haar zag was: "Die heeft kleine handen."

Ondertussen is Myrthe alweer 9 dagen oud en het gaat heel erg goed met haar. Ze kan haar hoofdje al optillen en heeft ook al voor het eerst gelachen. Elvira vindt het heel erg fijn om een zusje te hebben. Ze helpt overal bij, luier aangeven, in bad doen. En zo af en toe wil ze haar vasthouden.

Myrthe heeft straks 2 moeders.
Hahaha.

Debby

